Instanța de fond: Judecătoria Căușeni, sediul central, judecător - Railean Victoria

Dosarul nr. 3r-53/25

2-24148559-02-3r-28012025

D E C I Z I E

03 martie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria

judecători Braga Angela și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Boicu Ion,

în cauza civilă, în ordinea contenciosului administrativ, intentată la cererile de chemare în judecată înaintată de Primarul or. Căușeni (persoană terță Bobicov Mihail) și de Bobicov Mihail împotriva Consiliului orășenesc Căușeni, persoană terță Boicu Ion, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 26 decembrie 2024, Primarul or. Căușeni a înaintat cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, împotriva Consiliului orășenesc Căușeni, persoană terță Bobicov Mihail, cu privire la anularea deciziei nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””.

La 30 decembrie 2024, Bobicov Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Căușeni, cu privire la anularea Deciziei nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””.

Totodată, la înaintarea acțiunii reclamanții au solicitat suspendarea executării actului administrativ contestat.

În motivarea solicitării date au invocat că, pe lângă faptul existenței suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, există și pericolul iminent de producere a unor prejudicii prin executarea actului administrativ și anume: - paralizarea activității ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”; - imposibilitatea achitării salariilor angajaților ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”; - imposibilitatea achitării facturilor ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”; - blocarea conturilor întreprinderii, etc...

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024, a fost atras în proces Boicu Ion, în calitate de persoană terță.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024, cererile de chemare în judecată au fost conexate într-o singură procedură.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024, a fost dispusă suspendarea executării deciziei Consiliului orășenesc Căușeni nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea de către Boicu Ion a interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””.

Solicitările din recurs:

La 17 ianuarie 2025, Boicu Ion a depus cerere de recurs prin care a solicitat, casarea încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024, cu emiterea unei noi încheieri prin care sa fie respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de Primarul or. Căușeni și Bobicov Mihail cu privire la suspendarea executării deciziei nr. 14/10 din 20 decembrie 2024.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, Dispoziția nr. 03-1/413 din 11 decembrie 2024 ”Cu privire la numirea în funcție de administrator interimar al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”, în temeiul căreia a fost încheiat contractul de muncă cu Bobicov Mihail, a fost notificată ca fiind ilegală de către Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stal, ca emisă contrar Legii ni. 246 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, or, Consiliul orășenesc Căușeni are competență exclusivă de a numi un administrator, inclusiv și interimar până la desfășurarea concursului.

La fel, recurentul a menționat că, Dispoziția nr. 03-1/413 din 11 decembrie 2024, nu a fost pusă în executare, nu a fost înregistrată la Agenția Servicii Publice, la Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, pentru a fi modificate datele administratorului, or, la 23 decembrie 2024, Boicu Ion a fost înregistrat la Agenția Servicii Publice Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, în calitate de administrator-interimar al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”, fiind în prezent unica persoană care administrează întreprinderea.

Termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă că încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024, a fost recepționată de către Boicu Ion, la 16 ianuarie 2025 (f.d. 82), astfel că, recursul datat cu 17 ianuarie 2025, se consideră a fi depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ consideră recursul ca întemeiat și care urmează a fi admis, cu anularea încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024 și emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii de suspendare a executării deciziei nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, prin Dispoziția Primarului or. Căușeni - Donțu Alexandru, nr. 03-1/413 din 11 decembrie 2024, Bobicov Mihail a fost numit în funcție de administrator interimar al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”, începând cu data de 11 decembrie 2024, în acest sens fiind încheiat și contractul individual de muncă nr. 9 din 11 decembrie 2024.

Totodată, conform Deciziei Consiliul orășenesc Căușeni, nr. 14/1012 din 20 decembrie 2024, Boicu Ion a fost numit pentru asigurarea funcției de administrator interimar al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”, începând cu data de 20 decembrie 2024, până la numirea în funcție de administrator, al câștigătorului concursului la această funcție.

La caz, Primarul or. Căușeni și Bobicov Mihail au înaintat cereri de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ solicitând anularea Deciziei nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”” și, totodată, suspendarea executării actului administrativ contestat.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024, a fost dispusă suspendarea executării Deciziei Consiliului orășenesc Căușeni nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea de către Boicu Ion a interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””.

În materie de drept, potrivit art. 214 alin. (1) și (2) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

Conform art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual

defavorabil, Completul de judecată reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament se desprinde din faptul că ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

În speța dedusă judecății, prima instanță a motivat necesitatea suspendării executării actului administrativ contestat, prin prisma existenței pericolului iminent de producere a unor prejudicii în desfășurarea activității ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”, dar și a suspiciunilor serioase rezonabile privind legalitatea actului și anume că, Consiliul orășenesc Căușeni a emis decizia contestată fără a ține cont de faptul că, la data de 11 decembrie 2024, deja a fost emisă Dispoziția Primarului or. Căușeni cu privire la numirea lui Bobicov Mihail în funcția de administrator interimar al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”, fiind încheiat în acest sens și contractul individual de muncă nr. 9 din 11 decembrie 2024.

Cu toate acestea, Completul de judecată consideră oportun de a menționa faptul că, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 246 din 22 noiembrie 2017 ”cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală”, Funcția de fondator al întreprinderii municipale este exercitată de autoritatea deliberativă a unității administrativ-teritoriale, iar în unitatea teritorială autonomă Găgăuzia – și de Comitetul executiv.

Potrivit art. 6 alin. (1) din Legea citată, organele de conducere ale întreprinderii de stat/municipale sunt: a) fondatorul; b) consiliul de administrație; c) administratorul – organ executiv.

Conform art. 7 alin. (1) și (2) lit. c) al aceleiași legi, fondatorul întreprinderii de stat și fondatorul întreprinderii municipale, împreună cu autoritatea executivă, în limita competențelor atribuite, exercită drepturile de administrare a întreprinderii prin intermediul consiliului de administrație și al administratorului. Fondatorul desemnează și revocă președintele și membrii consiliului de administrație, membrii comitetului de audit al entității de interes public și membrii comisiei de cenzori, stabilește componența numerică a consiliului de administrație, a comitetului de audit și a comisiei de cenzori, de asemenea stabilește cuantumul indemnizației lunare a administratorului, a președintelui și a membrilor consiliului de

administrație, a membrilor comitetului de audit și ai comisiei de cenzori. Regulamentul întreprinderii de stat privind modul de selectare și numire a administratorului, a membrilor consiliului de administrație, ai comitetului de audit și ai comisiei de cenzori și condițiile de remunerare a acestora se aprobă de Guvern.

În context, potrivit alin. (4) din norma citată supra, fondatorul întreprinderii municipale selectează prin concurs și împuternicește autoritatea executivă să transmită atribuțiile de administrare a patrimoniului și de desfășurare a activității de întreprinzător administratorului în baza contractului individual de muncă aprobat. Comisia de concurs se instituie de fondator din reprezentanții săi și ai autorității executive.

Astfel, reieșind din prevederile legislației aplicabile cazului dat și din Codul de guvernare a ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni” adoptat prin Decizia Consiliului orășenesc Căușeni. nr. 3/12 din 14 decembrie 2023, Completul de judecată reține că, numirea administratorului a ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni” și inclusiv a administratorului interimar, până la finalizarea concursului pentru suplinirea funcției vacante, este de competența exclusivă a fondatorului și anume a Consiliului orășenesc Căușeni.

De altfel, prin prisma constatărilor redate mai sus, instanța de recurs consideră absolut irelevantă concluzia primei instanțe cu privire la suspiciunile serioase și rezonabile privind legalitatea deciziei contestate.

În aceeași ordine de idei, deși prima instanță a punctat că decizia Consiliului orășenesc Căușeni nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 a fost emisă după Dispoziția Primarului or. Căușeni cu privire la numirea lui Bobicov Mihail în funcția de administrator interimar al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”, și după încheierea contractului individual de muncă nr. 9 din 11 decembrie 2024, Completul de judecată consideră necesar de a menționa că, potrivit art. 7 alin. (6) din Legea nr. 246 din 22 noiembrie 2017 ”cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală”, fondatorul nu are dreptul să intervină în activitatea operativă a întreprinderii de stat/municipale după încheierea şi înregistrarea contractului individual de muncă cu administratorul, **cu excepţia cazurilor prevăzute de legislaţie, de statut şi de contract.**

Or, dat fiind faptul că la caz s-a constatat competența exclusivă a fondatorului ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni” și anume a Consiliului orășenesc Căușeni, de a numi administratori/administratori interimar, instanța de recurs consideră că această entitate a dispus de toate drepturile legale de a emite decizia contestată, inclusiv după Dispoziția Primarului or. Căușeni.

Adițional, instanța de recurs atestă că, motivele invocate de prima instanță cu privire la existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil este una formală, vizând preponderent fondul

cauzei și la această etapă procedurală este prematur să se expună și să dea careva apreciere temeiurilor ce vizează legalitatea formală și materială al actului administrativ.

Totodată, Colegiului judiciar reține că, la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ defavorabil contestat, legiuitorul condiționează admiterea unei astfel de solicitări de existența unui caz bine justificat, cât și a iminenței producerii pagubei, întrucât eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecință directă a cazului bine justificat.

De asemenea, scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz *prima-facie* împotriva valabilității actului.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, instanței i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

La caz, în vederea justificării producerii unei pagube iremediabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil s-a invocat stoparea activității normale a ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni”.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, reclamantul greșit a invocat că, în

speță, ar fi aplicabile prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, invocând că actul administrativ contestat urmează a fi suspendat și în vederea prevenirii unor pagube iminente, iar prima instanță nu a ținut cont de faptul că, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, care ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ.

Astfel, în opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată și argumentată existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Or, acest element nu a fost argumentat și nici probat în regim suficient de obiectiv și convingător, deși sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Mai mult ca atât, în circumstanțele în care numirea administratorului/administratorului interimar al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni” este în competența exclusivă a Consiliului orășenesc Căușeni și care la caz a fost realizată prin emiterea deciziei nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””, Completul specializat conchide că, paralizarea activității ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni” este dictată anume de actul judecătoresc contestat cu recurs.

Mai mult ca atât, reclamanții nu au ținut cont de faptul că, în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) Cod administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Prin urmare, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, persoana interesară va fi restabilită în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

În consecință, Colegiul concluzionează că este greșită soluția primei instanțe de admitere a cererii de suspendare a actului administrativ, iar soluția de a respinge cererea privind suspendarea deciziei nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””, deși constituie o ingerință prevăzută de legea materială, este necesară și proporțională scopului urmărit, dat fiind faptul că vizează interesul

public, care prevalează de fapt.

În context, reiterând motivele de fapt și de drept analizate mai sus, Completul judiciar reține că, chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acțiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale.

Și aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului executional al actului administrativ, doar în condițiile în care, reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Completul de judecată reține că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

Reieșind din cele menționate supra și având în vedere că legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existența unui caz bine justificat, cât și a iminenței producerii pagubei, întrucât eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecință directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, în prezenta cauză, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

Astfel, instanța de fond în mod eronat a dat apreciere înscrisurilor dosarului cu referire la examinarea cererii de suspendare, normele de drept aplicate au fost interpretate eronat, iar drept urmare, eronat s-a ajuns la concluzia de admitere a cererii de suspendare a actului administrativ contestat, întrucât cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept.

În contextul celor supra enunțate, Completul ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Boicu Ion, de a anula încheierea contestată și de a emite o nouă încheiere de respingere a cererii de suspendare a executării deciziei Consiliului orășenesc Căușeni, cu privire la anularea nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Boicu Ion.

Se anulează încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul central, din 31 decembrie 2024, emisă în cauza civilă, în ordinea contenciosului administrativ, intentată la cererile de chemare în judecată înaintate de Primarul or. Căușeni (persoană terță Bobicov Mihail) și de Bobicov Mihail împotriva Consiliului orășenesc Căușeni, persoană terță Boicu Ion, cu privire la contestarea actului administrativ, și se emite o nouă încheiere prin care:

- Se respinge ca neîntemeiată cererea înaintată de Primarul or. Căușeni și de Bobicov Mihail, cu privire la suspendarea executării Deciziei Consiliului orășenesc Căușeni, nr. 14/10 din 20 decembrie 2024 ”Cu privire la asigurarea interimatului funcției de administrator al ÎM ”Salubrizare și Amenajare Căușeni””.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător
Sîrbu Victoria

Judecători Braga
Angela

Cașcaval Andrei